

Z blízkých i dálných krajů.

POTÁHNOU ITALSKÉ ARMÁDY NA VÍDEŇ?

Při zahájení italsko-rakouské války mnoho mluvilo a psalo se o plánu italské kampaně a vojenská odborníci všech národů snažili se naznačit, jaké budou konečné její cíle. Jedni prohlašovali, že Itálie spokojí se s obsazením krajin, na které činí si nároky, a jiní tvrdili, že půjde mnohem dále, a by zabránit jiných krajin sedláka nároky na přepravení rakouských území, jež obydlena jsou italským lidem anebo jež mají pro Itálii obodní a strategickou důležitost. Sledujeme-li dosavadní vývoj italské kampaně, přicházíme k náhledu, že téměř všechny tyto předpovědi byly mylné. Itálie vede válku za většími cíli, než se má za to.

Zdá se být skoro jisto, že generál Cadorna, vůdce italských vojsk, má v úmyslu nejenom chránit vlastní území a zabrat krajin, které v budoucnosti mají tvořit součástku sjednocené Itálie, ale i zavést válku do srdce země nepřítelů — postupovati na Vídeň. Je zajímavé vědět, že před více než 100 lety velký francouzský válečník, Napoleon, vedl kampaň tímže způsobem jako v přítomné době Italové. Napoleon byl nucen překonávat stejné překážky, které dnes jsou nuceni překonávat Italové.

Kampaň, kterou vedl před 100 roky v těchto krajinách Napoleon, označována je vojenskými odborníky za obdivuhodnou. Dnes, čtouce zprávy z této části bojiště, dovidíme se o velikých překážkách, jež stávkou se v cestu italskému postupu, a obdivujeme se vojenskému duchu Napoleonu, který dovedl je překonati.

Mnozí vojenská odborníci měli za to, že Itálie spokojí se s udržováním nepřítelů v šachu v některých místech na svém pomezí a vrhne veskerou svoji sílu za účelem dobytí území na severu a východě, která obydlena jsou Itálie a která touží připojit k svým državám pro historické a geografické příčiny. Někteří z nich projevili náhled, že Itálie, až toho docílí, bude považovati svoji kampaň za skončenou. Ba objevily se i zprávy, že Rakusané nepostaví se na příliš mocný odpor v tom případě, že Itálie bude spokojena s dobytím území, po nichž touží a nepůjde dále. Ale Itálie protestovala rozhodně proti takovým pověstem a označovala je za nespravedlivě vůči její etii a smyslu pro povinnost, kterou na sebe vzala vstupením do řad spojenců.

Návštěva francouzského generálissima, generála Joffreho, v Itálii, kde setkal se s králem a velitelem italských vojsk a vykonal prohlídku nejdůležitějších míst na rakousko-italské frontě, zaplašila pochybnosti, které zůstaly v některých zemích o skutečném vstupení Itálie do války. Polohodně zprávy po této návštěvě naznačovaly, že Itálie chystá se k zásazení prudké rány na hlavní obranu rakouského mocnářství. Itálie nezastaví se, až dojde k zvláštnímu vítězství, ale až zločin rakouské opevnění na řece Soča a obsadí Terst a část Přímoří. Musíme uvážiti, že operace ve velkém měřítku vedeny jsou také v střední italské frontě, jež skutečný účel nebyl znám.

Italská fronta má být rozdělena ve tři seky. První z nich je fronta na severu v Tyrolsku. Tyrolsko tvoří výklenek, jenž hluboko spadá v italské území. Tento výklenek považován byl za stále nebezpečí pro italské království, ježto umožňoval nepříteli snadný vpád do úrodných nížin lombardsko-benátských. Na severu těchto nížin nalézají se Karnské Alpy, které tvoří druhou sekci italské fronty a odul směrem východně je fronta při řece Soča. Její postadí tvoří mocná horská zeď, kterou Rakusané dokonalé pro obranu připravili. Na jižním konci této linie nalézají se Gorice, jež chrání přístup k Terstu a Přímoří.

Italové při zahájení války vedli rychlé pohyby téměř ve všech místech pomezí. Do výklenku jižních Tyrol byly poslány armády, aby postupovaly od západu, jižně a severu. Účelem tohoto rychlého pohybu bylo zabránit možnému vpádu nepřítelů do italského území tímto směrem. Druhým důležitým pohybem byl postup v Karnských Alpách, který považován byl za opatření pro ochranu křídel italských armád, operujících v Tyrolsku a při řece Soči. Třetí pohyb byl při řece Soči za účelem postupu na rakouský přístav Terst.

Ale zdá se, že postup v Karnských Alpách je vlastně nejdůležitějším v celé italské kampani. Všechno nasvědčuje tomu, že Italové chtějí provést vpád do Rakouska směrem, kterým Napoleon vedl svoji obdivuhodnou kampaň. Cestu, kterou volil Napoleon, budou voliti také nepochoybně Italové. Je to cesta, vedoucí skrz Tarvis průsmyk dále na Vídeň. Italové jsou přesvědčeni, že budou moci diktovati podmínky míru, bude-li jejich armáda nalézati se ve Vídni anebo před jejími branami. Dobytí Paříže a Petrohradu znamenalo by podobenství Francie anebo Ruska, ale armáda, která dobude Vídeň, podrobila Rakousko. To bylo pravdou před 100 lety jako dnes. Vídeň je nejobohlostivějším kapitolem evropským. Operace italských vojsk sotva zastavěny budou zimu, ba právě v té době zahájena bude nepochoybně zvýšená činnost italských armád.

Napoleonova kampaň byla vedena také v zimní době. Když Napoleon ujmál se velení italských armád v březnu roku 1795, vydal k vojsku provalón, v němž pravil: "Vojáci, jste polonazi a hladoví. Vláda dluží vám mnoho, ale nemůže vám dáti nic. Odvaha a trpělivost, které ukazujete v těchto překážkách, je obdivuhodnou, ale nepřinesou vám žádné slávy. Povedu vás do nejrodnějších plánín na světě. Bohatství provincie a velká města budou ve vaší moci. Zde naleznete čest, slávu a bohatství. Vojáci italská, budete mít odvahu a vytrvalost!" Napoleon tehdy nebyl ještě sedmadvacet roků star, ale věděl, jak uchvatiti vojenská srdce.

První jeho snahou po té bylo oddělit rakouská vojska od piemontských a porazit každé z nich zvlášť. To se mu podařilo. Po postupování do východní části severní Itálie a zahájení kampaň proti rakouskému generálu Wurmsrovi, bojuje na rozsáhlé frontě, na obou stranách jezera Garda, v Trientu, a od Mantua směrem severním k Benátkám. Napoleon porazil Rakusany u Lonato a Castiglioni a prinutil je k ústupu do Tyrol. Následovala rychlé další vítězství a Napoleonův postup byl nepřetržitý.

Dne 10. března, 1796, zahájil Napoleon nejdůležitější operace. Napoleonův generál Serrurier vytlačil nepřítel z pravého břehu řeky Piave, o které často činí se zmínka v přítomné kampani. Generál Massena operoval v Cordevole, kde nyní Italové snaží se postoupiti k železniční, jež spojuje Trident se srlem Rakouska. Massena porazil nepřítel ve dvou bitvách, zajal velké množství vojáků, poslal je to i samostatného velitele. Dne 13. března Napoleon zřídil předmostní opevnění na Piave a o tři dny později postoupil k Tagliamento a rakouská armáda byla nucena ustoupiti k Paluanovu. Sedmidení tato kampaň zřídila pro Napoleona značné výhody. Jména míst této šestidenní kampaň budou velmi často opakována v přítomné kampani italské. Povaha této krajiny mnoha neznačila se od dob Napoleonových.

Cesty a linie komunikační, které zřídili Rakusané za účelem obrany a pro spojení s vnitřem říše, mohou být snadno jimi zničeny, až budou zatlačováni zpět. Znovubudování cest po obnovení moderního dělostřelceva je účelné značně neznačným. Dne 19. března nařídil Napoleon útok na

linii při řece Soča. Generál Bernadotte postoupil ku Gradišce, kterou Italové dobyli před dvěma měsíci. Serrurier překročil Soču jižně od Gorice a prinutil Rakusany, aby ustoupili k Monfalcone, Gradiška, která byla obklíčena na všech stranách a napadena dělostřelcem, vzdala se s posádkou 5,000 mužů.

Italové dnes jsou pány Monfalcone a Gradišce a snaží se provést obklíčeni silné pevnosti Gorice, která je hlavní překážkou na jejich postupu na Terst a zabránit Přímoří.

Massena v téže době překročil Chiusa řeku a zabral Rakusany k Pontebba. Rakusané, jimž velel arcikníže Karel, soustředili se v okolí Tarvisu a Laibachu. K hlavnímu boju došlo u Tarvisu. Napoleon nařídil Massenovi, aby zaujal Tarvis a hájil jej za každou cenu. Také arcikníže Karel obdržel rozkazy, aby hájil Tarvis a nevydával jej v ruce nepříteli. V anichových bouřích rozpoutala se bitva o toto místo, jež trvala tři dny. Tarvis dobyt a ztracen byl znovu francouzskou armádou několikrát, ale konečně 24. března rakouská armáda přinucena byla k ústupu. Dobytím Tarvisu otevřena byla cesta, jež vedla do Vídne. Rakouská armáda, jež byla značně oslabena porážkami, byla přinucena k opuštění Karnských Alp.

V přítomné době zahájili Italové v těchto místech důležité operace za účelem dobytí Tarvisu. Nežli ale bude možno postupovati k tomuto místu, bude nutno zdati opevnění v distriktu Plezzo, jež je střediskem bojů v přítomné době.

Dne 29. března Francouzové dobyli Villachu, na kteréhožto městečko Italové v posledních dnech dorážejí, a jiná francouzská armáda dobyla téhož dne Laibachu, který je v přítomné době hlavního stanem rakouských armád, operujících proti Itálii. Arcikníže Karel po té ustoupil se svými armádami do Celovece, kteréhožto město obsazeno bylo francouzským vojskem dne 31. března. Massena dorážel nepřetržitě na zadní voje rakouských armád a dne 2. dubna porazil Rakusany u Freisachu.

Arcikníže snažil se nyní zachránit Vídeň. Jeho vojska zatlačena byla postupujícím vojskem francouzským až za Knittenfeld v Štýrsku. Arcikníže shromáždil svoje voje u Lince a Mautern a nechal silné sbory k hájení Lubna. Massena nastoupil pochod na Lubno a zabral toto město dne 7. dubna. To skončilo válku. Rakousko vidělo, že Vídeň nebylo by možno zachrániti a byli posláni k Napoleonovi plomocenici, aby s ním vyjednávali o mír. V několika měsících podrobilo se zřítiti rakouskou armádu a postoupiti téměř až k Vídni.

Nyní po 100 letech vede se kampaň podobná a lidská krev barví sněh tyčeh horských průsmyků, kde Rakusané zápasili s vojskem Napoleona. Zdá se být téměř jisto, že generál Cadorna hodlá provést tažení, podobné tomu Napoleonovu. Dosavadní vývoj událostí tomu nasvědčuje. Postup italských vojsk má se zdati pomalý, ale musíme uvážiti, že Rakusané opevnili pomezí důkladně a že snaží se postavit i italskému postupu nejdůležitější překážky v cestu. Italové jsou ale přesvědčeni, že kampaň jejich se ukáá se s plným úspěchem a že po

daří se jim nejenom osvoboditi své bratry od rakouského jha, ale spolu s ostatními spojenci zasadí společnému nepříteli prudkou ránu, která znamená bude konec teutonského nebezpečí v Evropě.

ROMÁN HRABĚNKY MARIE TARNOVSKÉ.

V minulých dnech proběhla časopis zpráva, že hraběnka Marie Tarnovská, která způsobila smrt hraběte Komarovského v Benátkách v Itálii v roce 1907, která učinila vraha z Nikolaje Naumova a přivedla D. Priljukova, váženého moskevského právníka, do věznice cej, byla omilostněna italskými úřady a propuštěna z vězení v Trani. Práví se, že hraběnka Tarnovská nyní zabývá se plánem sláti se ošetřovatelkou raněných ve válce a odebrati se na ruskou válečnou frontu. Doufá, že v tomto povolání nabude opět bývalé své síly a zdraví a že částečně a spon odčiní zlo, spáchané v mládí, kdy vedla život prostopánský.

Bylo to v roce 1907, kdy svět poprvé uslyšel o krásné hraběnce Marie Tarnovské, jejíž krása dovedla svěsti muže k zločinům nehorším. Když hrabě Pavel Komarovský, ruský šlechtic, zastřelen byl v Benátkách, zadržel jej jako v poslední tažení. Tu teprve se zjistilo, že byl s ní zasnouben a že nechal svůj život pojištěti v její prospěch na \$100,000. Při dlouhém a sensačním soudu, který vzbudil pozornost celého světa, bylo prokázáno, že hraběnka sponovala plány na usmrcení svého etitele. Byla odsouzena do žaláře na osm let. Její pomocník, Priljukov, odsouzen byl na deset roků roků do vězení a Nikolaj Naumov, který vypálil osudnou ránu, byl osvobozen, ježto dvojnásobně věznění, které předeházelo soudu, bylo považováno za dostatečný trest za jeho úkol v tomto milostném dobrodružství.

Přední italské lékařské odborníci projevovali náhled, že hraběnka Tarnovská není ženou duševně normální a proto měli za to, že stanoven byl pro ni trest příliž vysoký. Aby prokázali svoje tvrzení, začali probírat život jisté části ruské šlechty, aby ukázali, jaké vlivy působily na tuto ženu. Rozmanitý život ruské šlechty je nám znám z literárních prací ruských. Víme dobře, že ruská šlechta v mnohých případech je tak degenerovanou, jako šlechta národů jiných.

Hraběnka Tarnovská byla deon hraběte O'Rourkea, který před lety přišelohou se do Ruska a úplně se porušil. V šestnáctém roce svého věku spadá s houpičky a způsobila si vážné zranění. Po tři dny ležela v bezvědomí. Po svém vyléčení zvedla, že kněžka Ivan Trubeckoj Katerinovič a Val Tarnovský ucházejí se o její ruku. Dala přednost hraběti Tarnovskému a když rodice její stávkou se proti její volbě, přešla s ním a nechtěla se oddati.

Vasí ale byl typem ruského rozmarilého šlechtice. Miloval jiné ženy a netajil se svou láskou k nim. Když hraběnka narodilo se první dítě, děvoátka Taša, zdálo se na okamžik, že sklou se nad jež domácností rodinné štěstí. Ale po té vrátily se staré poněry. Hraběnka oddala se požívání kokainu a oddávala se rozmarilému životu, majje za to, že poladí se i získati znovu lásku mančela. Uplynulo několik let a na svět objevily se mladý a krásný armád

NEZBEDNÝ KOZEL.

Michael, kozel, jenž je maskotem druhého a šestého battallionu královských ostrostrlečů anglických, byl zatčen, poněvadž byl nezbedným. Na jeho cele vidíme stříbrný štítek, který byl mu darován markýzou z Anglesey.

důstojník, Boževský. Boževský zamíloval se do krásné hraběnky. Dával jí na jevo svoji přízeň okázalým způsobem. Hraběnka povzdělala o tom svému manželovi. Tento se pohrdlivě zasmál a zastřelil Boževského v Itálii.

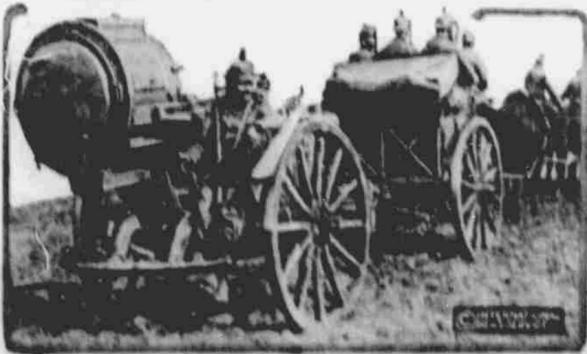
To byl teprve ale počátek románu hraběnky Marie Tarnovské, jenž podobal se oním, které líčí nám krávy. Dr. Stahl, jeden z její etitelů, se zastřelil. Tarnovská zacházela se svými etiteli nemilosrdně a něčila je, když se jí stali nepohodlnými. Byla krásná a tato její krása připravovala muže o smysl pro čest a povinnost a činila z nich zločince. Položili jí svoje bohatství k nohám a za její úsměv volili chudobu. Donít Priljukov, prominentní právník v Moskvě, zavřhl pro lásku k této ženě rodinné štěstí, bohatství a postavení. Stal se otrokem krásné hraběnky a šíleně nenáviděl všechny, které vedle něho obdařila svoji přízí. V té době hrabě Komarovský zamíloval se do Marie a nabídl jí sátek. Pojistil svůj život na \$100,000 a jmenoval hraběnku svojí dědičkou. Hraběnka po té spolu s Priljukovem sponovala plány, jak získati tyto peníze.

Komarovský vzal Marii a její dvě děti na Rivieru, platě její útraty. Priljukov je následoval, opustiv ženu a děti v Moskvě. Na Riviere seznámila se hraběnka s mladým ruským lékařem Nikolajem Naumovem, jenž byl přítelem hraběte Komarovského. Naumov šíleně zamíloval se do hraběnky a tato jeho slepá láska snažila se využiti pro své plány. Přiněla jej, aby prokázal svůj lásku k ní tím, že usmrtí Komarovského. Naumov poslehl a hraběte zastřelil. Ostatky tohoto románu je známé. Jak vyše pověděno, hraběnka Tarnovská má v úmyslu státi se válečnou ošetřovatelkou. Její krása povadla a není tu nikoho, kdo by jí obdivoval. Na její jižní, za hřmění děl a třeskotu stříl hraběnka Tarnovská bude se snažiti zapomenouti na svoji pestrou minulost.

AMERIČTÍ NÁMORNÍCI JSOU DOBRÍ BOJOVNÍCI.

Jak poslední zprávy z Haiti oznamují, americkým námorníkům podařilo se tu obnoviti pořádek. Byl to úkol značně těžký a jeho zdar znamená nový vavřín v slavné historii této nejstarší ozbrojené organizace Spojených Států. Námorníci několikrát v minulosti osvědčili svoji schopnost v zavádění pořádku do neklidných zemí. Jejich práce v Mexiku, na ostrovech v Pacifiku, během mexického povstání a jinde je dosud v paměti. Znamenala vždy rychlé obnovení míru a pořádku. Americký námorník dovede bojovat jako dáběl, ale jeho boj přinesou pokoj a pořádek.

NĚMECKÝ VOJENSKÝ SBOR S REFLEKTOREM.

Armády evropské s výhlohou užívají reflektorů při nočních útocích na nepřátelské pozice. Část německého sboru, určeného k obsazení reflektoru, je možno viděti na našem obrázku. Užívá se v místě, kde je očekáván noční útok.

Američtí námorníci počítají se k nejlepšímu na světě. Vojenská kritika prohláší, že jsou nejsehopnější tělesem vojenským na celém světě. Jejich důstojníci vychovávají jsou ze zvláštní školy v Norfolk, Va., kde budoucí velitelé námorních sborů studují a evidují se po dva roky po skončení kursu v námorní akademii v Annapolis.

Námorní sbory jsou nejstarším odbohem vojenské služby Spojených Států, ve skutečnosti starší než sama republika, ježto již kontinentální kongres v listopadu roku 1775 zorganizoval dva sbory. V březnu roku 1776 battallion, sestávající z 300 námorníků, jimž velel major Samuel Nichols, vyložen byl na ostrově New Providence, dobyt anglické pevnosti a ukofistil několik děl a zásoby vojenských potřeb. Mnozí historikové považují tuto bitvu za první, jež vedena byla organizovanými námorními sbory Spojených Států a skončila jejich vítězstvím.

V roce 1898 oddělení námorníků obsadilo Guantanamo na Kubě a obhájilo toto místo s pomocí válečných lodí proti 6,000 Španělů. Španělé byli by jisté porubali všechny námorníky, kdyby nebylo vycvičenosti a schopnosti těchto amerických sborů. Španělé dobře věděli, že námorníci musí si opatřiti střelivo a zásoby, budou-li se chtít udržeti ve svém místě a proto čekali, až budou moci pohltiti námorníky, střelivo i zásoby. Ale přepočítali se. Když zásoby měly být dopravovány na pevninu, námorníci zřídili si ochranné zákopy a když Španělé provedli útok, byli odraženi prudkou palbou z výhodných pozic amerických námorníků.

V minulém roce ve Vera Cruz američtí námorníci se také znamenitě osvědčili a rychlé jejich obsazení města vzbudilo pozornost vojenských kruhů všech národů. Po obsazení města námorníci sloužili jako nepravidelná jízda a jezдили tak dobře, jakoby byli v jízdní cvičení. V jistých částech Filipin námorníci konají hlídky na kolech. Jeden sbor námorníků pod velením kapitána Thorpea jednou překročil Saharu na velbloudech. Doprovázeli tehdy zástave státního odboru, který ubíral se do Habeše ku konferenci s králem Menelikem.

STŘEDISKO AMERICKÉ VÝROBY STŘELIVA.

Střediskem americké výroby střeliva je Bethlehem, Pa., jež do nedávna bylo nepatrným městečkem. Založeno bylo v roce 1741 evangelisty, kteří snažili se rozšířiti učení Kristova v novém světě. Místo toto zvoleno bylo k založení městečka z toho důvodu, že zdálo se tičným a odlehlym. Leželo v malém údolí a pahorky nad ním jakoby byly jeho ochranou.

Dnes ovšem město toto není takovým jako dříve. Dnes velké ocelárny, jež vlastní Charles M. Schwab, pracují dnem i nocí na výrobě střel a zbraní pro spojence. Od rána do večera ozývá se tu hukot píšťal a rány těžkých kladiv.

Město Bethlehem je kosmopolitním a byli tu příslušníci více jak dvaceti národů. Mezi 35,000 jeho obyvateli nalézají se asi 10,000 bývalých příslušníků říše rakousko-uherské, které rakouský vylástečnický sbor přiněti, aby opustili svoji práci. Bethlehem nyní je prosperující městem. Třetí ulice je oživena od rána dlouho do noci.

Dělníci vydělávají nyní více peněz než kdykoliv před tím. Obchodníci a majitelé obydlí také chtějí něco urvat z této prosperující dělníka a proto svěřili ceny za všechno zboží a nájemné ze svých obydlí. Schwab byl nucen postavit přístavky ku svým továrnám a zakoupil během minulého roku pět řad obydlí nedaleko továren. Byl nucen splatiti za ně ceny až pětinašobné, ale zaplatil, poněvadž místo toto potřeboval.

Vytvratá snaha přináší úspěch.

Je snadnější než špatného učiniti hůřším než něco dobrého učiniti lepší.